

**ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
(ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ ΥΠΕΡΧΡ.ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ)**

Αριθμός /2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη , την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την παρουσία του Γραμματέα,

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις για να δικάσει την υπόθεση :

Της αιτούσας κατοίκου στην οδό αρ. , με ΑΦΜ , η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου της, Αικατερίνης Φραγκάκη.

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 Ν.3869/2010 και 748 παρ.2 ΚΠολΔ) και παραστάθηκαν ως εξής:

1. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αρ.86 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της.

2.Η τελούσα υπό ειδική εκκαθάριση βάσει της υπ' αριθμ. 46/27-7-2012 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε», που εκπροσωπείται νόμιμα από τον διορισθέντα ειδικό εκκαθαριστή αυτής, Νικόλαο Μαράντο και εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Μεσογείων αρ.109-111, η οποία δεν εμφανίστηκε, ούτε παραστάθηκε δια πληρεξουσίου δικηγόρου.

3.Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ.4 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εμφανίστηκε, ούτε παραστάθηκε δια πληρεξουσίου δικηγόρου.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης και προσδιορίσθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από το

οικείο πινάκιο κατά τη σειρά της εγγραφής της σε αυτό και παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως αναφέρεται πιο πάνω.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθμ.

εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή

Εφετείου Αθηνών, τις οποίες μετ' επικλήσεως προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίου και κλήση προς συζήτηση για την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις άνω πιστώτριες «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» και «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» υπό ειδική εκκαθάριση. Οι τελευταίες, όμως, δεν εμφανίστηκαν στην παρούσα δικάσιμο, κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του οικείου πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υποθέσεως, σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι, όπως συνάγεται από τον συνδυασμό των άρθρων 271 παρ. 1 και 2,272, 741 και του αναλογικώς εφαρμοζούμενου 754 ΚΠολΔ.

Με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα εκθέτει ότι είναι φυσικό πρόσωπο, το οποίο δεν έχει εμπορική ιδιότητα και πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη κατάσταση αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις πιστώτριες της, οφειλές, τις οποίες αναγράφει αναλυτικά κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Ειδικότερα, η αιτούσα αναφέρει εν συντομίᾳ ότι είναι άγαμη και εργάζεται με την ειδικότητα του πλαστικού χειρουργού, δραστηριοποιούμενη ως ελεύθερη επαγγελματίας, διατηρώντας ιατρείο

στην ανωτέρω διεύθυνση. Ότι, λόγω της οικονομικής ύφεσης που αντιμετώπισε η χώρα τα τελευταία χρόνια, η ιδιωτική της πελατεία μειώθηκε σημαντικά, ενώ έχουν εκλείψει οι ευκαιρίες απασχόλησης στον δημόσιο τομέα, στον οποίο απασχολούνταν κατά το παρελθόν. Καταλήγει ότι οι παραπάνω αιτίες, σε συνδυασμό και με την αύξηση των ασφαλιστικών και φορολογικών της υποχρεώσεων, οδήγησαν στη συρρίκνωση των εισοδημάτων της κατά τέτοιο τρόπο, ώστε οι σημερινές μηνιαίες αποδοχές της δεν επαρκούν για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της και παράλληλα την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών της προς τις ανωτέρω πιστώτριες της, στις οποίες προσέφυγε ιδίως για την κάλυψη στεγαστικών και επαγγελματικών αναγκών. Με βάση το ιστορικό αυτό, η αιτούσα ζητά τη ρύθμιση των χρεών της από το Δικαστήριο, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που προτείνει και την εν

2

φύλλο της υπ' αριθμ.

/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρ.Φυσικών Προσώπων)

συνεχεία απαλλαγή της από τις υπόλοιπες οφειλές, όπως και να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση η αναφερόμενη στην αίτηση κύρια κατοικία της, ήτοι ένα διαμέρισμα επί της οδού αρ. , στο

Με το παραπάνω περιεχόμενο, η υπό κρίση αίτηση αρμόδια και παραδεκτά φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741επ. ΚΠολΔ (άρθρα 3 και 4 Ν.3869/2010, όπως τροποποιήθηκαν με τον Ν.4161/2013), εφόσον για το παραδεκτό της προσκομίζονται: α) η από υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεων τους, καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία και β) τα απαιτούμενα εκ του άρθρου 4 § 2 του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με την Υποπαράγραφο Α4 του Ν.4336/2015 έγγραφα. Επίσης, από την από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί σε προγενέστερο χρόνο απόφαση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές της (βλ. την υπ' αριθμ. βεβαίωση της Γραμματέως του παρόντος Δικαστηρίου). Ακόμη, η υπό κρίση αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένης της ενστάσεως της α'των καθ' ων περί αοριστίας, αφού περιέχει τα απαραίτητα για τον έλεγχο της νομικής και ουσιαστικής της βασιμότητας στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.1 εδ.β' του Ν.3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με την παρ.3 του άρθρου 1 της ΥΠΟΠΑΡ. Α4 της ΠΑΡ.Α του άρθρου 2 Ν.4336/2015. Εξάλλου, τα ελλείποντα στοιχεία που επικαλείται η ανωτέρω πιστώτρια (συγκυρίες που οδήγησαν την αιτούσα στην αδυναμία, εξειδίκευση μηνιαίων δαπανών διαβίωσης κλπ.) –ορισμένα μάλιστα εκ των οποίων αναφέρονται στην υπό κρίση αίτηση, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του δικογράφου αυτής (σελ. 3)- είναι αντικείμενα αποδείξεως και ανταποδείξεως κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας και ειδικότερα των όρων της υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του Ν.3869/2010 (βλ. ΑΠ64/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επιπλέον, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6παρ.3, 8 και 11 του Ν. 3869/2010, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των Ν.4161/2013 και τα άρθρα 1-4 της ΥΠΟΠΑΡ. Α4 της ΠΑΡ.Α του άρθρου 2 Ν. 4336/2015 και στη διάταξη του άρθρου 9 Ν.3869/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το αρθρ. 14 του Ν. 4346/2015 αναφορικά με τις προϋποθέσεις για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας των οφειλετών, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2016 μέχρι και 31-12-2018. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει, εφόσον

κατά την ορισθείσα ημέρα επικύρωσης (), δεν επιτεύχθηκε προδικαστικό συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των καθ' ων (βλ. σχετική σημείωση επί της από προσωρινής διαταγής), να εξεταστεί παραπέρα και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, αφού καταβλήθηκαν και τα νόμιμα τέλη συζητήσεώς της (βλ. τα υπ' αριθμ. γραμμάτια προκαταβολής εισφορών και ενσήμων ΔΣΑ).

Η μετέχουσα στη δίκη πιστώτρια αρνήθηκε την αίτηση και επιπλέον προέβαλε την ένσταση δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής, με τον ισχυρισμό ότι η τελευταία, κατά τον χρόνο συνάψεως των επίδικων δανειακών συμβάσεων, αν και γνώριζε με τα εισοδηματικά της δεδομένα ότι αδυνατεί να εκπληρώσει τις αναληφθείσες υποχρεώσεις της, εντούτοις προέβη σε δανεισμό και έτσι περιήλθε σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Η ένσταση αυτή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 1 Ν.3869/2010 και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Περαιτέρω, η άνω πιστώτρια προέβαλε την ένσταση καταχρηστικής άσκησης της υπό κρίση αίτησης, υποστηρίζοντας -κατ' εκτίμηση των ισχυρισμών της- ότι η αιτούσα δεν επικαλείται με την αίτησή της αναπάντεχα γεγονότα που να δικαιολογούν τον ισχυρισμό της ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών, αλλά επιδιώκει να υπαχθεί η δανειοδότησή της στις διατάξεις του Ν.3869/2010, προκειμένου να διαγραφεί το σύνολο σχεδόν του χρέους της, προτείνοντας την καταβολή ποσών δυσανάλογων σε σχέση με το ύψος των οφειλών της. Η ένσταση αυτή κατά το μέρος που στρέφεται κατά της άσκησης της ένδικης αίτησης πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος, που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1142/2006 ΝοΒ 54, 2006, ΜΠρ.Αιγίου 32/2017, ΜΠρ.Λαμίας 65/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ενώ κατά το μέρος που αφορά στους ανωτέρω πραγματικούς ισχυρισμούς που συναρτώνται με το περιεχόμενό της, είναι επίσης απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον η προσφυγή της αιτούσας στις διατάξεις του Ν.3869/2010 αποτελεί δικαίωμά της, η δε αίτησή της θα γίνει δεκτή, μόνο με τη διαπίστωση της ύπαρξης των προϋποθέσεων του νόμου αυτού και εφόσον βέβαια η αιτούσα δεν περιήλθε με δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, στοιχείο το οποίο αν αποδειχθεί από τους πιστωτές, θα έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη της αίτησης ως ουσιαστικά αβάσιμης (Ειρ. Λάρισας 238/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, ο ίδιος νόμος αξιώνει μεν από τον οφειλέτη τη σύνταξη της αίτησης με στάθμιση των δικών του συμφερόντων και αυτών των πιστωτών, πλην όμως ο πρώτος δύναται να προτείνει στα πλαίσια του άρθρου 8 παρ. 5 και χαμηλών καταβολών σχέδιο πληρωμών. Σε κάθε περίπτωση, αν το Δικαστήριο κρίνει μη εύλογο και αποδεκτό το σχέδιο αποπληρωμής του

οφειλέτη, επεμβαίνει και διαμορφώνει αυτό, αποκλίνοντας από τα αιτηθέντα (βλ. I. Βενιέρης, Έφαρμογή του Ν 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 3η, 2016, σελ. 250, ΕιρNίκαιας 4/2014 ΝΟΜΟΣ). Ακολούθως, κατά το άρθρο 10 Ν.3869/2010 ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να υποβάλλει ειλικρινή δήλωση για τα περιουσιακά του στοιχεία και εισοδήματα του, τόσο κατά τη διαδικασία που αρχίζει με την υποβολή της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4, όσο και κατά την περίοδο ρύθμισης των οφειλών. Η εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής δεν εξαρτάται από το αν η ανειλικρίνεια του οφειλέτη έχει προκαλέσει πραγματική-υπαρκτή ζημία στους πιστωτές. Αντιθέτως, έχει ιδιαίτερη σημασία αν η εκπλήρωση της υποχρέωσης του οφειλέτη για ειλικρινή δήλωση ως προς όλα τα περιουσιακά στοιχεία του θα αλλοίωνε κάτι ως προς τον τρόπο και το ύψος ικανοποίησης των πιστωτών. Αν αποδειχθεί ότι η ανειλικρίνεια του ήταν πρόσφορη να απομειώσει ή να αλλοιώσει αρνητικά την ικανοποίηση των πιστωτών, τότε υπάρχει παραβίαση της υποχρέωσης αυτής. Συνεπώς, κυριότερο κριτήριο για την επέλευση της έκπτωσης είναι η προσφορότητα της ανειλικρίνειας να απομειώσει την ικανοποίηση των πιστωτών (βλ. Α.Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εκδ. 2016, σελ. 448 επ.). Στην προκειμένη περίπτωση, η ίδια ως άνω πιστώτρια υπέβαλε την ένσταση ανειλικρινούς δηλώσεως της αιτούσας, ισχυριζόμενη ότι η τελευταία έχει παραλείψει να αναφέρει στην αίτησή της εισοδήματα από μισθωτή εργασία, αλλά και από εκμετάλλευση ακινήτων, όπως αυτά παρουσιάζονται στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του φορ.έτους 2014, με αποτέλεσμα να υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ των αντίστοιχων παραστατικών και των αναφερόμενων στην αίτηση μειωμένων εισοδημάτων της, βάσει των οποίων η αιτούσα υποστηρίζει ότι περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Η ένσταση αυτή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στο παραπάνω άρθρο 10 Ν.3869/2010 και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ'ουσίαν.

Από την ανωμοτί εξέταση της αιτούσας, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την απόφαση πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, πλην των εγγράφων που συνοδεύουν το από σημείωμα της πληρεξουσίας δικηγόρου της αιτούσας, τα οποία δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο, καθόσον προσκομίστηκαν σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο της συζήτησης, κατά την οποία μάλιστα δεν ζητήθηκε η χορήγηση προθεσμίας για την προσκομιδή αυτών (Χ.Απαλαγάκη,

ΚΠολΔ Ερμηνεία κατ'άρθρο, εκδ. 2010, υπό το άρθρο 759, σελ. 1525), από τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδέκων (άρθρο 261, 352 ΚΠολΔ) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ) σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρο 744 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης: Η αιτούσα, ηλικίας 51 ετών, είναι άγαμη και απασχολείται ως ελεύθερη επαγγελματίας -ιατρός με την ειδικότητα του πλαστικού χειρουργού, διατηρώντας ιδιωτικό ιατρείο στην περιοχή της Δημόσιας Υπηρεσίας και επί της οδού Αγρινίου αρ. 10. Όπως η ίδια κατέθεσε, μέχρι το έτος 2010 εργαζόταν ως επικουρική ιατρός στο ΕΣΥ (Επιπλέον, και ταυτόχρονα απασχολούνταν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και στο ΕΟΠΥΥ, ώστε το συνολικό μηνιαίο της εισόδημα ανερχόταν γύρω στο ποσό των 2.000,00€. Ακολούθως, η αιτούσα συνέχισε να απασχολείται μόνο ως ελεύθερη επαγγελματίας, συμβεβλημένη με τον ΕΟΠΥΥ, διατηρώντας παράλληλα τη συνεργασία της και με τον ΕΟΠΥΥ, λόγω της οικονομικής ύφεσης που μαστίζει τη χώρα, η ιδιωτική της πελατεία άρχισε σταδιακά να συρρικνώνεται, ενώ η καταβολή των οφειλομένων ποσών για τις επισκέψεις ασθενών ασφαλισμένων από το Δημόσιο (ΕΟΠΥΥ) ξεκίνησε να παρουσιάζει σημαντικές καθυστερήσεις (βλ. το με αρ. πρωτ. Ν. 1000/2014, έγγραφο του ΕΟΠΥΥ). Επιπλέον, η συνεργασία της αιτούσας με τον ΕΟΠΥΥ, αν και συνεχίστηκε μέχρι τα τέλη του έτους 2014 (βλ. την απόφαση βεβαίωση προϋπηρεσίας του ανωτέρω φορέα), εντούτοις δεν ανανεώθηκε, με αποτέλεσμα από το έτος 2015 μέχρι και σήμερα, το εισόδημα της να περιορίζεται στα έσοδα από το ελεύθερο επάγγελμα και στην περιστασιακή απασχόλησή της σε διάφορους φορείς (π.χ. εποχική απασχόληση στις θερινές διακοπές του ΕΟΠΥΥ, βλ. την απόφαση βεβαίωση προϋπηρεσίας του ΕΟΠΥΥ), ανερχόμενο κατά το έτος 2015 στο ποσό των 750,00€ περίπου το μήνα (βλ. εκκαθ. έτους 2015) και κατά το 2016 στο ποσό των 1.100-1.200,00€ (βλ. ανωμοτί κατάθεση αιτούσας). Περαιτέρω, την κύρια κατοικία της αιτούσας, αλλά και την επαγγελματική της έδρα, συνιστά η υπό στοιχεία Γάμα Κεφαλαίο δύο (Γ-2) οριζόντια ιδιοκτησία-διαμέρισμα του τρίτου (Γ') πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας κυρίων χώρων 80,18τ.μ., έτους κατασκευής 1964, που βρίσκεται σε πολυκατοικία, κείμενη στο Δήμο Αθηναίων στη συνοικία Βαρακερού και επί της οδού Αγρινίου αρ. 10, και περιήλθε κατά πλήρη κυριότητα στην αιτούσα, δυνάμει του υπ' αριθμ. Ν. 1000/2014, συμβολαίου αγοραπωλησίας οριζόντιας ιδιοκτησίας της Συμβολαιογράφου Αθηνών, η δε έμπορική της αξία εκτιμάται στο ποσό των 120.000,00€, λαμβανομένων υπόψη της περιοχής στην οποία βρίσκεται, της παλαιότητας της κατασκευής της, του εμβαδού και της αντικειμενικής αξίας της (ύψους

113.414,1€ βάσει δήλωσης εικαθάρισης ΕΝ.Φ.Ι.Α 2015), των συνθηκών που επικρατούν στην αγορά ακινήτων και της προσκομιζόμενης εκτίμησης του κτηματομεσίτη . Για την αγορά του άνω ακινήτου, η αιτούσα προσέφυγε στις αρχές του έτους 2008 στον τραπεζικό δανεισμό, λαμβάνοντας από την α'καθ'ης τα παρακάτω αναφερόμενα στεγαστικά δάνεια, συνολικού ύψους 127.350,00€. Η μηνιαία δόση για την αποπληρωμή των δανείων αυτών ανερχόταν στο ποσό των 460,00€ περίπου και εξυπηρετούνταν κανονικά από την αιτούσα, μέχρι τα τέλη του 2014, αρχικά μέσω του εισοδήματος που είχε από την εργασία της και μετά τις μειώσεις που υπέστη αυτό, και με τη διάθεση των αποταμιεύσεών της. Εξάλλου, το μηνιαίο εισόδημα της αιτούσας ήταν επαρκές και ικανοποιητικό για την ανάληψη και των λοιπών καταναλωτικών προϊόντων ύψους 20.000,00€ που έλαβε κατά την ίδια χρονική περίοδο για τον εξοπλισμό της οικίας-επαγγελματικής της στέγης, αφού μέχρι τότε ανερχόταν κατά μέσο όρο στο ποσό των 2.000,00€ περίπου, ενώ η συνολική μηνιαία δόση για την εξυπηρέτηση όλων των δανειακών της υποχρεώσεων ανερχόταν στο ποσό των 600,00€ το μήνα. Πιο συγκεκριμένα, από την παράθεση των εικαθαριστικών σημειωμάτων και των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος της αιτούσας προκύπτει ότι το δηλωθέν εισόδημα της αιτούσας ανερχόταν το έτος 2006 στο συνολικό ποσό των 34.688,92€ από μισθωτές υπηρεσίες και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά, το έτος 2007 στο συνολικό ποσό των 34.736,35€ από μισθωτές υπηρεσίες και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά, το έτος 2008 στο συνολικό ποσό των 24.09,45€ από μισθωτές υπηρεσίες και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά, ενώ ακολούθως, το έτος 2013, αφότου η αιτούσα είχε ξεκινήσει να δραστηριοποιείται ως ελεύθερη επαγγελματίας, μειώθηκε στο ποσό των 8.633,61€ (6.019,66€ από ελευθέρια επαγγέλματα και το ποσό των 2.614,15€ από ακίνητα), το έτος 2014 ανήλθε στο ποσό των 18.000,80€ (8.742,56€ από επιχ.δραστηριότητα, 6.989,46€ από μισθωτές υπηρεσίες και 2.262,62€ από ακίνητα) και το έτος 2015 περιορίστηκε στο ποσό των 8.472,46€ (2.262,62€ από ακίνητα, 3.283,14€ από επιχειρηματική δραστηριότητα και 2.921,74€ από μισθωτή εργασία). Όσον αφορά δε στα έτη 2009, 2010, 2011, 2012, βάσει σχετικού πίνακα που υπογράφεται από τη λογίστρια της αιτούσας, προκύπτει ότι τα εισοδήματά της κυμάνθηκαν στα ποσά των 21.296,41€ (2009), 16.607,22€ (2010), 10.963,44€ (2011), 11.404,60€ (2012) αντίστοιχα. Σημειωτέον ότι τα ποσά που αναφέρονται στα εικαθαριστικά σημειώματα των ετών 2013, 2014, 2015 ως έσοδα από ακίνητα, δεν αποτελούν εισπραχθέν εισόδημα της αιτούσας από την εκμετάλλευση ακινήτων, αλλά αφορούν στη φορολόγησή της, λόγω της ιδιόχρησης της κατοικίας της ως επαγγελματικής στέγης, όπως αυτό προκύπτει από τη

σχετική εγγραφή στον κωδικό 145 των αντίστοιχων δηλώσεων Ε1 και Ε2, απορριπτούμενης της ενστάσεως της α' των καθ' ων περί ανελικρινούς δήλωσης των εισοδημάτων της αιτουσας από ακίνητα. Επιπλέον, η αναφορά στην αίτηση μόνο του εισοδήματος της αιτουσας σε επιχειρηματική δραστηριότητα για το έτος 2014 και όχι του ποσού των 6.989,46€, που αφορά σε αμοιβή της από τη σύμβαση μισθωτών υπηρεσιών που είχε με μέχρι τα τέλη του 2014, κρίνεται ότι δεν αποτελεί παράβαση του καθήκοντος ειλικρινούς δήλωσης των εισοδημάτων της, καθόσον η αιτουσα προσκόμισε τα σχετικά φορολογικά παραστατικά, όπου αποτυπώνεται η ύπαρξη του εισοδήματος αυτού (δήλωση εισοδήματος Ε1 φορ. έτους 2014 και εκκαθαριστικό σημείωμα), με την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης. Σε κάθε περίπτωση, η παράλειψη αναφοράς του ποσού αυτού στην αίτηση δεν κρίνεται πρόσφορη να βλάψει τα συμφέροντα της άνω πιστώτριας, δεδομένου ότι η διαικύμανση των εισοδημάτων της αιτουσας και η μείωση που αυτά έχουν υποστεί κατά τη χρονική περίοδο 2008-2016 προκύπτει από την εξέταση και συνολική σύγκριση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται σχετικά με το θέμα αυτό.

Περαιτέρω, σε χρονικό διάστημα προγενέστερο του τελευταίου έτους, πριν την υποβολή της ένδικης αίτησης και ειδικότερα κατά το έτος 2008, η αιτουσα είχε αναλάβει τα παρακάτω αναφερόμενα χρέη, τα οποία θεωρούνται, κατά πλάσμα του νόμου, με την κοινοποίηση της κρινόμενης αίτησης, ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποιήσεως της αιτήσεως, με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα στεγαστικά δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης (άρθρο 6 παρ. 3 γ. 3869/10). Ειδικότερα, πιστωτές της αιτουσας είναι: 1) η α'καθ'ης- ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» : α) από την υπ' αριθ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, για την οποία της οφείλει, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 7-6-2016 (καθώς δεν προκύπτουν οι τόκοι του άρθρου 6 παρ.3 N.3869/2010 πέραν της ως άνω ημερομηνίας και μέχρι του χρόνου συζητήσεως της υπό κρίση αιτήσεως), το συνολικό ποσό των 90.069,85€, β) από την υπ' αριθ.

σύμβαση στεγαστικού δανείου, για την οποία της οφείλει, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 7-6-2016 (καθώς δεν προκύπτουν οι τόκοι του άρθρου 6 παρ.3 N.3869/2010 πέραν της ως άνω ημερομηνίας και μέχρι του χρόνου συζητήσεως της υπό κρίση αιτήσεως), το συνολικό ποσό των 14.197,41€ προς εξασφάλιση δε των απαιτήσεων αυτών έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης α' και β' τάξης για το ποσό των 143.000,00€ και 22.555,00€ αντίστοιχα, επί της προαναφερομένης κύριας κατοικίας της αιτουσας επί της οδού αρ. 2) η γ'καθ'ης- ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», ως

ειδική διάδοχος της «ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε» δυνάμει της από 27-7-2012 συμβάσεως και της υπ' αριθμ. 4/1/27-7-2012 αποφάσεως της ΤτΕ (ΦΕΚ Β'2209/2012 & ΦΕΚ Β'112/2013): α) από την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου (υπ' αριθμ. σύμβαση με την ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ), για την οποία της οφείλει, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 29-2-2016 το συνολικό ποσό των 3.268.03€, β) από την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου (υπ' αριθμ. σύμβαση με την ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ), για την οποία της οφείλει, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα μέχρι την 29-2-2016, το συνολικό ποσό των 1.354.05€, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκαν υπόλοιπα των οφειλών αυτών, κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης. Συνολικά λοιπόν, η αιτούσα οφείλει στις πιστώτριές της το ποσό των 108.889.34€.

Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο κύριος όγκος των δανειακών υποχρεώσεων της αιτούσας αφορούσε στην κάλυψη των στεγαστικών και επαγγελματικών αναγκών της, το δε εισόδημά της ήταν επαρκές και ικανοποιητικό για την ανάληψή τους και την κάλυψη των δαπανών διαβίωσής της, όπως προαναφέρθηκε. Ωστόσο, εξαιτίας της συρρίκνωσης των εισοδημάτων της, ιδίως από το έτος 2013 και μετά, οφειλόμενης στη δυσμενή οικονομική συγκυρία των τελευταίων ετών που είχε σαν αποτέλεσμα τον σημαντικό περιορισμό της ιδιωτικής πελατείας της, τις καθυστερήσεις στην πληρωμή της από τον ΕΟΠΥΥ και την απουσία των ευκαιριών συνεργασίας σε δημόσιους φορείς, στους οποίους είχε απασχοληθεί κατά το παρελθόν σε συνδυασμό και με την αντιστρόφως ανάλογη αύξηση του κόστους ζωής και τα φοροεισπρακτικά και λοιπά δημοσιονομικά μέτρα των τελευταίων ετών, η αιτούσα έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής και εξυπηρέτησης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών της προς τους πιστωτές της, καθώς τα τρέχοντα μηνιαία έσοδά της, ανερχόμενα στο συνολικό ποσό 1.100-1.200€, δεν επαρκούν για την κάλυψη του κόστους διαβίωσής της που ανέρχεται σήμερα, στο ποσό των 900,00€ περίπου μηνιαίως (βλ. συμπεριλαμβανομένης και της αναλογίας ποσού που οφείλει να καταβάλει στον ασφαλιστικό της φορέα) και την αποπληρωμή των ανωτέρω οφειλών της από τις προαναφερθείσες δανειακές συμβάσεις. Συνεπώς, τα ανωτέρω απρόσμενα γεγονότα, τα οποία επηρέασαν δυσμενώς τις οικονομικές συνθήκες της αιτούσας, ήταν ο λόγος που οδηγήθηκε αυτή σε μόνιμη και γενική αδυναμία εξυπηρέτησης των χρεών της. Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται και ειδικότερα ότι η αιτούσα, η οποία δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών της, απορριπτομένων των ισχυρισμών της καθ'ης περί του

αντιθέτου και επομένως, συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του Ν.3869/2010, προκείμενου να ρυθμιστούν οι οφειλές της και να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση η κύρια κατοικία της, όπως ορίζεται στη συνέχεια της παρούσας.

Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη δήλωση περιουσιακής κατάστασης (Ε9 2016), στα περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας περιλαμβάνονται, πλην του προαναφερθέντος διαμερίσματος επί της οδού αρ. και τα ακόλουθα ακίνητα: α)το δικαίωμα πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 25% ενός οικοπέδου, επιφανείας 479,00τμ., κείμενου στην του εντός οικισμού, αντικειμενικής αξίας 1.369,94€, β)το δικαίωμα πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 12,5% ενός οικοπέδου, επιφανείας 500,00τμ., κείμενου στην του εντός οικισμού, μετά του επ' αυτού ισογείου κτίσματος, εμβαδού 304.80τμ, έτους κατασκευής 1970, μη ηλεκτροδοτούμενου, αντικειμενικής αξίας 4.182,10€ γ)το δικαίωμα πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 25% ενός αγροτεμαχίου μονοετούς καλλιέργειας, επιφανείας 9.437,00τμ., κείμενου στην

, δ)το δικαίωμα πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 25% ενός αγροτεμαχίου μονοετούς καλλιέργειας, επιφανείας 9.437,00τμ., κείμενου στην

, ε)το δικαίωμα πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 25% ενός αγροτεμαχίου μονοετούς καλλιέργειας, επιφανείας 7.187,00τμ., κείμενου στην

, στ)το δικαίωμα πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 25% ενός αγροτεμαχίου μονοετούς καλλιέργειας, επιφανείας 4.500,00τμ., κείμενου στην θέση . Τα εν λόγω ακίνητα, η αξία των οποίων -κατά την κοινή πείρα- δεν ξεπερνά τα 2.500,00€ έκαστο, δεν κρίνονται πρόσφορα προς εκποίηση για τη μερική ικανοποίηση των πιστωτριών της αιτούσας, για το λόγο ότι δεν πρόκειται να προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον, ιδίως λόγω του ποσοστού του εμπράγματος δικαιώματος της αιτούσας επ' αυτών, ενώ η όλη διαδικασία της εκποίησης θα απαιτήσει δυσανάλογα από το τυχόν εκπλειστηρίασμα έξοδα (αμοιβή εικαθαριστή έξοδα δημοσιεύσεων κλπ.). Επιπλέον, η αιτούσα έχει στην κυριότητά της και το με αριθμό κυκλοφορίας Ι.Χ επιβατηγό αυτοκίνητο, εργοστασίου κατασκευής τύπος , κ.ε., έτους κυκλοφορίας 2005, με σημερινή εμπορική αξία περίπου 4.000,00€, το οποίο κρίνεται, με βάση την κοινή πείρα και τη λογική και λαμβανομένης υπόψη της αξίας του και των σημερινών συνθηκών αγοράς, ότι δεν είναι επιδεκτικό ρευστοποιήσεως κατά τρόπο που να παρέχει προσδοκία απολήψεως αναλόγου ανταλλάγματος, συνυπολογιζομένων και των εξόδων που θα απαιτηθούν για την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκποίησης. Έτσι λοιπόν, η ρύθμιση των χρεών της αιτούσας θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιο πάνω

Κ Σ

πιστωτριές της, ο χρόνος των οποίων ορίζεται σε τρία χρόνια (άρθρ. 8 παρ. 2 εδ.α' N. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρ. 1 περ. 17 ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.4 Κεφάλαιο Α' N. 4336/2015) προς μερική εξόφληση των οφειλών της. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, αυτό θα καθορισθεί με βάση το τρέχον μηνιαίο εισόδημά της αιτούσας και αφού ληφθεί υπόψη το ποσό που απαιτείται για την κάλυψη του κόστους των μηνιαίων δαπανών διαβιώσεως της, που ανέρχεται στο ποσό των 900,00€, ενώ, εξαιτίας της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας των τελευταίων ετών, εκτιμάται ότι η οικονομική της κατάσταση δεν αναμένεται να βελτιωθεί αισθητά στο μέλλον, κατά τρόπο που να αφήνει περιθώριο αναπροσαρμογής και ορισμού μεγαλύτερων καταβολών. Επομένως, το προς διάθεση στις καθ' ων-πιστωτριές της ποσό πρέπει να οριστεί σε διακόσια πενήντα ευρώ (250,00€), το οποίο η αιτούσα θα καταβάλλει απευθείας σε αυτές, συμμέτρως διανεμόμενο μεταξύ τους, εντός των πέντε (5) πρώτων εργασίμων ημερών κάθε μήνα και επί τριετία, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας. Σημειωτέον ότι οι προσωρινές μηνιαίες καταβολές, στις οποίες υποχρεώθηκε η αιτούσα μέχρι την έκδοση της παρούσας, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ.2 εδ.β', 8 παρ.2 και 9 παρ.4 N. 3869/2010, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τον N.4161/2013 και την από προσωρινή διαταγή που εξέδωσε η Ειρηνοδίκης του παρόντος Δικαστηρίου, θα συνυπολογιστούν τόσο ως προς το χρόνο όσο και ως προς το ποσό τους σ' αυτές της πιο πάνω οριστικής ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 N.3869/2010. Ετσι, μετά το συνυπολογισμό του χρόνου των έξι (6) μηνών των προσωρινών καταβολών, ο χρόνος της οριστικής ρύθμισης περιορίζεται σε τριάντα (30) μήνες. Όσον αφορά δε το ποσό, επειδή αυτό των προσωρινών καταβολών υπολείπεται αυτού της οριστικής ρύθμισης, η αιτούσα υποχρεούται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 4 N.3869/2010, να εξοφλήσει το ποσό της διαφοράς μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2, εντόκως από το χρόνο αυτό της έναρξης του έτους, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξανόμενο κατά 2,50 εκατοστιαίες μονάδες. Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών επί τριάντα μήνες η αιτούσα θα έχει καταβάλλει συνολικό ποσό 7.500,00€ και συνολικά στην τριετία 9.000,00€.

Η παραπάνω ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας θα συνδυασθεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του N. 3869/2010, όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του από το άρθρ. 14 του N. 4346/2015, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών της και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της

κατοικίας της από την εκποίηση, συντρέχουν δε σωρευτικά οι προϋποθέσεις που τάσσονται από το εν λόγω άρθρο, όπως ισχύει από 1.1.2016, στο πρόσωπο της αιτούσας για την ένταξη της στη ρύθμιση αυτή, καθόσον: α) το υπό στοιχεία Γάμα Κεφαλαίο δύο (Γ-2) διαμέρισμα επί της οδού αρ. χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της, β) έχει μηνιαίο εισόδημα που δεν υπερβαίνει το 170% των ευλόγων δαπανών διαβίωσης ($\text{¥}00,00\text{€}$ δαπάνες διαβίωσης \times 70% = $1.530,00\text{€}$ βλ. άρθρ. 9 παρ. 2 που παραπέμπει στο άρθρ. 5 παρ. 3 ως προς τον καθορισμό των δαπανών διαβίωσης σε συνδυασμό με απόφαση ΤτΕ 54/15.12.2015 ΦΕΚ 2740), γ) η αντικειμενική αξία της παραπάνω κύριας κατοικίας της ανέρχεται στο ποσό των $113.414,10\text{€}$ (βάσει δήλωσης εκκαθάρισης ΕΝ.Φ.Ι.Α 2015) και δεν υπερβαίνει το ποσό των 180.000€ που προβλέπεται για άγαμο οφειλέτη και δ) οι πιστώτριες της, στα πλαίσια του άρθρου 338 ΚΠολΔ, δεν επικαλέστηκαν ούτε απέδειξαν ως όφειλαν ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμη δανειολήπτης κατά την έννοια του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών. Συνεπώς, συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου για την ένταξη της κατοικίας της στη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 για εξαίρεση από την εκποίηση. Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας της, η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλει το ποσό που θα ελάμβαναν οι πιστωτές της, σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, δηλ. οφείλει να καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί στα 2/3 της εμπορικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας της (βλ. άρθρ. 954 παρ. 2 και 993 παρ. 2 εδ. γ' ΚΠολΔ), αφαιρουμένων των εξόδων της αναγκαστικής εκτέλεσης. Επομένως, η ικανοποίηση των υπολούπων απαιτήσεων των καθ' ων-πιστωτριών της αιτούσας, θα προχωρήσει με περαιτέρω καταβολές προς διάσωση της κύριας κατοικίας της, συνολικού ύψους $75.000,00\text{€}$ αφού ληφθούν υπόψη η ηλικία της, η τωρινή οικονομική της κατάσταση και η μη προοπτική βελτίωσης αυτής. Το παραπάνω ποσό του ανταλλάγματος κρίνεται ότι θα επιτυγχανόταν από την αναγκαστική εκποίηση της κύριας κατοικίας της, δοθέντος ότι η συνολική εμπορική της αξία ανέρχεται σε 120.000€ , αφαιρουμένων των εξόδων εκτέλεσης, που εκτιμώνται στο ποσό των $5.000,00\text{€}$. Το ποσό αυτό των $75.000,00\text{€}$ αποτελεί το υποχρεωτικό αντάλλαγμα για τη διάσωση της κατοικίας της αιτούσας, ο δε χρόνος της τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού, πρέπει να οριστεί σε είκοσι (20) χρόνια. Έτσι, το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε $312,50\text{€}$, δηλαδή $75.000,00\text{€} : 240$ (20 χρόνια X 12). Παράλληλα, θα πρέπει να χορηγηθεί σε αυτήν περίοδος χάριτος τριάντα μηνών, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2 Ν.3869/2010 και να επιβαρυνθεί με δύο μηνιαίες δόσεις, με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις της. Η καταβολή λοιπόν, των δόσεων για τη διάσωση της κατοικίας της αιτούσας, θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα μετά την πάροδο των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2 Ν.3869/2010, εντός των πρώτων πέντε (5) εργασίμων ημερών εκάστου μηνός και θα γίνει χωρίς

ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Κατά τον παραπάνω τρόπο, η αιτούσα θα έχει καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής της, ενώ ικρίνεται ότι η οικονομική της κατάσταση δεν αναμένεται να βελτιωθεί σημαντικά στο μέλλον, ώστε να καταλείπεται περιθώριο αναπροσαρμογής και ορισμού μεγαλύτερων καταβολών. Από τις καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις της α' των καθ' ων «ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» από τις υπ' αριθ. και

συμβάσεις στεγαστικού δανείου που είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης, κατά τη σειρά της τάξης των προνομίων τους, σε κάθε όμως περίπτωση, μετά εξάντληση του ποσού των 75.000,00€, με το οποίο συμπληρώνεται το ποσό που ορίστηκε επί της εμπορικής αξίας της κύριας κατοικίας της, της οποίας ζητείται η εξαίρεση από την εκποίηση, η αιτούσα απαλλάσσεται από το υπόλοιπο των χρεών της, καθώς δεν μπορεί από το νόμο να επιβληθεί άλλη υποχρέωση σε αυτήν.

Σύμφωνα με όλα αυτά, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσας, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό της παρούσας. Η απαλλαγή από τα χρέη της έναντι των καθ' ων, τα οποία περιλαμβάνονται στην εμπεριεχόμενη στην αίτησή της κατάσταση, θα επέλθει κατά νόμο (αρ. 11 παρ.1 του Ν.3869/2010) υπό τον όρο της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεών της. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του Ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της β' και γ' των καθ' ων και κατ' αντιμωλία των υπολοίπων διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ τις επί τριάντα (30) μήνες μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τις καθ' ων-πιστώτριες της στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00€), συμμέτρως διανεμόμενο μεταξύ τους, το οποίο θα ξεκινήσει να καταβάλλεται εντός των πέντε (5) πρώτων εργασίμων ημερών κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας.

ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΖΕΙ κατά χρόνο και κατά ποσό τις μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τις πιστώτριες της, που ορίσθηκαν με την από προσωρινή διαταγή του Δικαστηρίου

τούτου και επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει το υπόλοιπο της διαφοράς, μεταξύ των καταβολών που πραγματοποίησε βάσει του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και αυτών που ορίσθηκαν με την παρούσα, εντόκως μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2, με επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κυρίας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δυόμισι εκατοστιαίες μονάδες.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι την υπό στοιχεία Γάμα Κεφαλαίο δύο (Γ-2) οριζόντια ιδιοκτησία-διαμέρισμα του τρίτου (Γ') πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφανείας κυρίων χώρων 80,18τ.μ., που βρίσκεται σε πολυκατοικία, κείμενη στο Δήμο στη συνοικία και επί της οδού αρ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της ανωτέρω κατοικίας της, το ποσό των 75.000,00€, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 20 χρόνια, με 240 ισόποσες μηνιαίες καταβολές ποσού 312,50€. Από τις καταβολές αυτές, θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις της α' των καθ' ων «ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» από τις υπ' αριθ.

και συμβάσεις στεγαστικού δανείου που είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης κατά τη σειρά της τάξης των προνομίων τους. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα μετά την πάροδο των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2 Ν.3869/2010, εντός των πρώτων πέντε (5) εργασίμων ημερών εκάστου μηνός και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κυρίας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου στις από την Ειρηνοδίκη σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαστή του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ